

було збудовано багато їхніх церков. Музей був створений групою ентузіастів, вчених та етнографів, за підтримки місцевих адміністрацій. До «Калина Кантрі» входить кілька музеїв, пам'яток архітектури, озер та монументів. Він є особливим місцем відпочинку місцевого населення, адже розташований на берегах ріки Північний Саскачеван, на території всесвітньовідомих фермерських господарств. Ці панорами нагадують Україну.

Згодом у «Калина Кантрі» сформували популярні туристичні маршрути, які включали в себе екскурсії у «Село україноканадської культурної спадщини», місто Вегревіль зі своєю найбільшою у світі писанкою, місто Колд-Лейк з його околицями, у 12-кілометровому радіусі яких розташовано аж 48 християнських храмів – переважно українських.

У 1974 р. уряд Альберти призначив кожний перший понеділок серпня щорічним святом культурної спадщини мешканців цієї провінції. Тоді ж одинадцять різних етно-культурних громад міста Едмонтона, на чолі з українською, зібрались разом у парку ім. Гавриляка, щоб презентувати свої культуру, традиції та мистецтво.

Такі фестивалі стали швидко популярними та проводяться щорічно на території найбільших українських музеїв Канади, що сприяє подальшому розвитку і популяризації української культури далеко за межами України.

Список літератури

1. Лупул Т. Політизація етнічності як інституційний фактор сучасного процесу канадського націєтворення / Т. Лупул. – Чернівці, 2010. – 357 с.

2. Піскун В. М. Українська політична еміграція й діаспора у ХХ столітті: форми культурного й інтелектуального узв'язання в країнах проживання // Піскун В.М., Ціпко А.В., Щербатюк О.В. та ін. Українство у світі: традиційність культури та спільнотні взаємини. Монографія – К.: ЗАТ «Нічлава», 2004. – 252 с.

3. Українці у Канаді – від хлібного колоска до Уейна Грєцького. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://surma.mou.su/publ/1-1-0-2513> (дата звернення: 12.02.2017).

УДК 004.056.5 (043.2)

Костяний К.С.

Національний авіаційний університет, Київ

ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ УКРАЇНСЬКИХ МЕДІА РОСІЙСЬКОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ВПЛИВУ

Аналіз українського медійного простору засвідчує факт проведення проти нашої держави інформаційно-психологічних операцій з боку Російської Федерації. Серед їх цілей: деморалізація українських громадян,

особового складу збройних сил, силових відомств, формування спотвореного бачення подій тощо. Пропагандистська підготовка до відкритої агресії Росії проти України розпочалася ще у 2008 р. з початком реалізації у традиційних та Інтернет ЗМІ пропагандистських кампаній, засадничими положеннями яких стала концепція «русского мира», сформована у 1970-х рр. представниками московської ліберальної інтелігенції. Споживачами російського пропагандистського продукту стали російська, українська та західна цільові аудиторії, для кожної з яких формувалися відповідні завдання. Серед росіян поширювалися ідеї великодержавного шовінізму, імперства. Українське суспільство бомбардувалося міфами про правічну єдність з російським народом, переваги об'єднання з ним в одній державі, акцентувалася увага на нездатності українського керівництва гідно управляти державою, його корумпованості, схильності до зловживання владою. Західне суспільство запевнялося в штучності створення української нації та нежиттєздатності української держави.

З метою поширення зазначених ідей використовувалися різноманітні методи інформаційно-психологічної боротьби – від розміщення тенденційною інформації та напівправди до неприхованої неправди («фейку»). У зв'язку з подіями Євромайдану у листопаді 2013 р. відбулася активізація інформаційної кампанії. Серед її активних учасників – російські ЗМІ («Известия», «Российская газета», «Московский комсомолец», «Взгляд»), інформаційні агенції («РИА Новости», «ИТАР-ТАСС», «РОСБАЛТ», «АИС»), які, передруковуючи неперевірені новини, в свою чергу ставали авторами неправдивих повідомлень.

В цих умовах ефективним механізмом стримування агресивної інформаційної кампанії Російської Федерації як у віртуальному, так і в фізичному просторі стало насамперед використання громадської журналістики та максимально широке висвітлення подій у режимі он-лайн. Гідну відсіч так званим «фейкам» дають проекти «Informnapalm» та «Stopfake», які перевіряють і спростовують перекручену інформацію, аналізують кремлівську пропаганду у всіх аспектах і проявах; аналітичні матеріали поширюються десятима мовами: російською, англійською, іспанською, румунською, болгарською, французькою, італійською, голландською, чеською, німецькою. Завдяки зусиллям викладачів, випускників та студентів Могілянської школи журналістики та програми для журналістів і редакторів Digital Future of Journalism з березня 2014 р. функціонує сайт для перевірки фактів Stopfake.org, метою якого є перевірка і спростування перекрученої інформації і пропаганди про події в Україні, яка поширюється в ЗМІ, аналіз явища кремлівської пропаганди.

Здобутком в документалістиці стала українська відповідь російському пропагандистському фільму «Крим шлях до Батьківщини» –

документальна стрічка «Крим. Як це було», презентована на Берлінському міжнародному кінофестивалі Berlinale та в штаб-квартирі НАТО в присутності численних представників міжнародних і військових структур та делегацій країн-членів і партнерів альянсу.

Україномовний контент з зони А.Т.О. забезпечує центральна телерадіостудія Міністерства оборони України, передачі якої транслюють багато загальнонаціональних каналів. Порушуючи монополію на висвітлення подій за лінією розмежування, здійснюють діяльність проекти Радіо Свободи – «Донбас.Реаліі» та «Крим.Реаліі».

Важливим засобом забезпечення українського впливу в міжнародному інформаційному просторі в умовах гібридної та інформаційної російсько-української війни став запуск у жовтні 2015 р. телеканалу UA TV «Мультимедійної платформи іномовлення України» відповідно до Закону України «Про систему іномовлення України», прийнятого Верховною Радою в другому читанні та в цілому 8 грудня 2015 р.

Отже, складовими механізму протидії українських медіа російському інформаційному впливу стали розвиток громадської журналістики, створення суспільного телебачення і радіомовлення, державного іномовлення України на основі формування відповідної нормативно-правової бази.

*Науковий керівник: Халецька Л.П.,
канд. істор. наук, ст. викладач*

УДК 8927522 (043:2)

Кусьо І.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЛОВОДСТВА В ОРГАНАХ СУДОВОЇ ВЛАДИ

Життєдіяльність суспільства завжди нерозривно була пов'язана з судовою владою і, практично, кожна людина впродовж життя, з тих чи інших питань, мусила звертатись до суду. З появою та вдосконаленням новітніх засобів комунікації виникають нові способи та режими спілкування громадян з владою загалом і судовою, зокрема. Сьогодні набувають все більшої ваги можливості використання Інтернету, оскільки найновіші технології вносять фундаментальні зміни в характер суспільства, а також в соціальні, культурні, економічні та політичні аспекти нашого життя.

На сьогодні суди є одними з найбільш відвідуваних установ громадянами, так як кожен у своєму житті стикається з проблемами, які неможливо вирішити шляхом особистісних взаємин, без заходів з боку судових адміністрацій. Щоденно в органах судової влади проходить